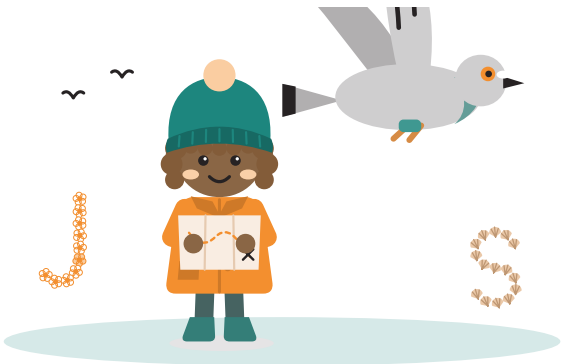
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Johannes

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de stoep	4
J	J van Jaagpad	8
O	O van Ondiep water	14
H	H van Heuvels	20
A	A van Appelboomgaard	26
N	N van Noordzeestrand	31
N	N van Nevengeul	36
E	E van Eb	41
S	S van Sloot	46
	De naam op de kaart	51
	Wie kwam je tegen?	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op de stoep

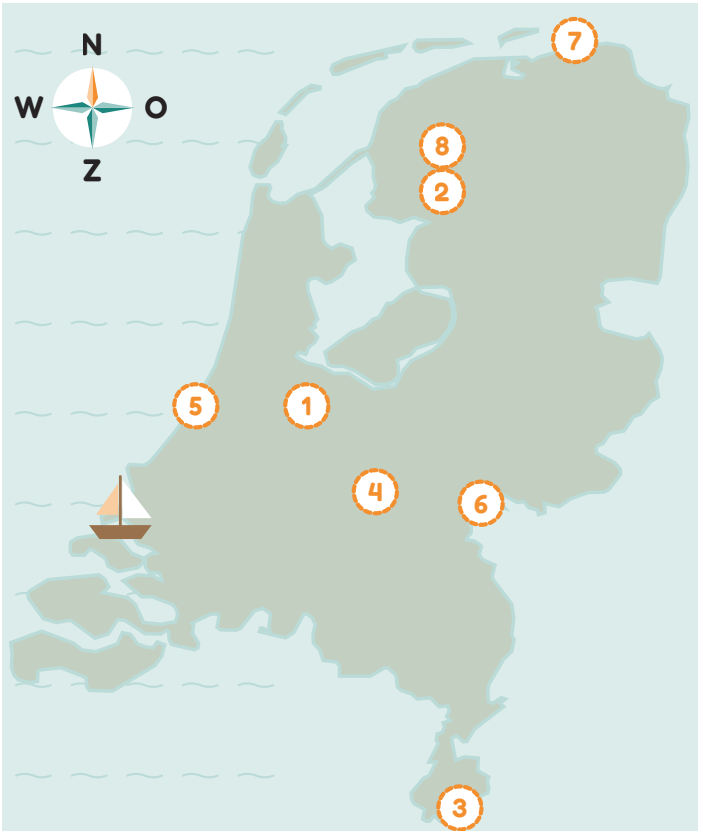

Het was een gewone ochtend. Johannes tekende met stoepkrijt een grote zon op de tegels voor het huis. Toen landde er een duif, precies in het midden van de zon. Hij was grijs, met een groene glans op zijn nek, en hij keek Johannes aan met twee oranje oogjes.

Om zijn poot zat een kokertje. ‘Hé,’ zei Johannes. ‘Je staat in mijn tekening.’ ‘Roekoe, sorry,’ zei de duif. ‘Ben jij Johannes?’ Johannes liet het krijtje vallen. Een duif die kan praten! ‘Ja,’ zei Johannes zacht. ‘Fijn,’ zei de duif. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van JOHANNES

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

J van Jaagpad

Ze stonden op een smal pad langs een rivier. Aan de overkant stonden bomen in een rij. ‘Dit is een jaagpad,’ zei Pluim. ‘Vroeger liepen hier paarden. Die trokken met een touw de boten over het water.’ ‘Paarden die boten trekken?’ vroeg Johannes. ‘Echt waar,’ zei Pluim.

Een fietser kwam voorbij over het jaagpad. Tring! Johannes ging aan de kant staan. Toen liepen ze verder, langs het water.

Aan de waterkant stond een grote grijze vogel. Hij had lange poten, een lange hals en een lange, gele snavel. Hij stond zo stil dat hij wel een standbeeld leek. ‘Leeft hij wel?’ fluisterde Johannes. ‘Een blauwe reiger,’ zei Pluim. ‘Hij wacht. Hij is heel geduldig.’

Ze wachtten ook. Een minuut. Twee minuten. Toen, ineens: flits! De snavel van de reiger schoot in het water. Toen hij hem omhoog trok, zat er een visje in. Slok, weg was het. ‘Wauw,’ zei Johannes. ‘Hij is de baas in wachten,’ zei Pluim.

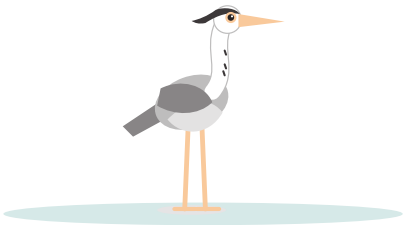
Toen spreidde de reiger zijn grote vleugels. Langzaam vloog hij weg over het water, met zijn nek in een kronkel, als een S. ‘Hij vliegt met zijn hals opgevouwen,’ zei Johannes. ‘Als een opgerolde tuinslang.’

Pluim proestte. ‘Zeg dat maar niet tegen hem.’

Echt waar!

De blauwe reiger

Een blauwe reiger kan heel lang stil staan wachten. Als hij vliegt, vouwt hij zijn hals op.

Zo groot	80 tot 102 centimeter
Eet graag	vis, kikkers en muizen
Zo herken je hem	grijs, met lange poten, een lange hals en een gele snavel

Woordspel

Vroeger trokken paarden de boten over het water. Hoe heet het pad waar die paarden liepen?

Klopt het? Kijk op p. 59.

N van Noordzeestrand

‘Nog even uitpuffen?’ vroeg Pluim. ‘Nee hoor,’ zei Johannes. ‘Door naar de N!’ Woesj! Ze stonden op een breed strand aan de Noordzee. De golven rolden aan en trokken zich weer terug: sjjjj… sjjjj…

Het zand was nat en glom als een spiegel. ‘De zee!’ juichte Johannes. ‘Pootjebaden mag,’ zei Pluim. ‘Maar zwemmen alleen als er een grote mens bij is, en waar het veilig is.’ Johannes trok zijn laarzen uit en liet het water over zijn tenen spoelen. ‘Koud!’ gilde Johannes.

Langs de rand van het water renden kleine grijswitte vogeltjes. Ze renden zo snel dat je hun pootjes niet eens zag. Het leken wel opwindspeelgoedjes. Kwam er een golf aan? Dan renden ze allemaal tegelijk weg, het strand op.

Ging het water weer terug? Dan renden ze er meteen achteraan, en pikten snel iets uit het natte zand. Heen en terug, heen en terug. 'Drieteenstrandlopers,' zei Pluim. 'Ze rennen met de golven mee.' 'Ze spelen tikkertje met de zee!' lachte Johannes. 'Maar ze winnen altijd. Ze worden nooit nat.' 'Ze heten zo omdat ze maar drie tenen hebben,' zei Pluim. 'Geen teen achter, zoals ik.'

Hij tilde trots zijn poot op. Johannes rende zelf ook een stukje mee met de golven. Een golf was sneller. Plets! De broekspijpen van Johannes werden nat. 'Jij verliest,' zei Pluim. 'Jij hebt te veel tenen.'

